

ность-тѣ и трѣговѣ-тѣ, нѣ почитали земледѣліе-то и селскій животъ. Въ 3-то столѣтіе до Р. Хр. живѣлъ Сиракузецъ Архимедъ, кой-то ся трудилъ да приложи знанія-та си къмъ практическы намѣренія. За него казвать да е изнамѣрилъ водный винтъ (бурмѣ), тѣй сѣщо толумбы-ты, запалително-то стѣкло и голѣмы-ты хврѣгателны уряды за войнѣ. Въ това врѣмя въ Римъ начнѣли да пекѣтъ хлѣбъ и да постилать съ камъны пѣтища-та. Въ послѣднѣ-то столѣтіе до Р. Хр. ся появилъ марангосчюлукъ-и живописъ на восѣкъ, начнѣли да правять нишадѣръ и сапунъ; сапуны ся заели Римляне-ти отъ Германци-ты. Тѣкмо въ пръвѣ-тѣ годинѣ послѣ Р. Хр. види ся да е направена на рѣкѣ Тибѣръ прѣвата воденица за меленіе брашно, и тамъ ѣ гядали, като нѣкоѣ достозабѣлѣжителность. Около 70 години послѣ Р. Хр. ся вече спомянува за искусство-то да отдѣлять злато-то и сѣбѣро-то, за позлатѣ чрѣзъ живакъ, за изглажданіе стѣкло-то на колело и да уряддять съ алмазѣнъ прахъ другы благородны камъни. Роскошность-та въ врѣмена-та на императоры-ты спомогнѣла за да ся развѣють много техническы искусства; тѣй напр. въ това врѣмя сѣ достигнѣли до высокѣ стѣпень за развитіе урядданіе-то на камъни-ты и стѣнна-та живописъ.

Отъ прѣселеніе-то на народы-ты и распаданіе-то на Римскѣ-тѣ Имперіѣ, за длѣго врѣмя ся спрѣло всяко движеніе на чловѣчество-то на напрѣдъ. За движеніе-то на назадъ, какво-то е было въ 5-то столѣтіе послѣ Р. Хр., въ сегашне врѣмя не може вече и да ся мысли. Това нахлуваніе на дивы-ты племена могло е въ онова врѣмя да уничтожи хыляды художественны произведенія и рѣкописы; нѣ въ сегаш-